

Arxiu Municipal

ANÀVEM AL CINE...

Que als paretans ens agrada el cinema és cosa sabuda. O no. O potser hauríem de dir que ens agradava. L'any 1924, a Parets hi havia... tres cinemes! Contràriament, si divendres vinent volem començar el cap de setmana amb el setè art, haurem de visitar alguna de les impersonals i clòniques multisales dels voltants, o bé «baixar» a ciutat a aquella sala que, gràcies a alguna misteriosa protecció divina, encara es manté oberta.

El document d'avui mostra la recaptació de l'impost sobre espectacles públics que s'aplicava als ingressos de les entrades, exactament un 5% del total. Aquest impost anava destinat a la «*protección de la infancia y extinción de la mendicidad*». És una llàstima, però, no disposar de documentació que ens expliqui què se'n feia d'aquests diners.

Del que sí podem parlar és de la ubicació dels nostres cinemes: el més conegut –i més resistent–, el de la Cooperativa, aquell que tenia l'entrada per l'avinguda Catalunya, conegut com «*cine Victoria*»; el del Cafè de Baix, «*El Jardín*», més tard ocupat per la botiga de Can Càlio; i la sala de Can Rajoler, anomenat també «*cine España*».

Cal celebrar els diversos –però poc reeixits– intents que s'han anat fent des de fa dècades per organitzar cicles de cinefòrums. I és que més de vint anys d'abstinència fílmica obligada no pot ser bo de cap manera.

6 de juliol de 2007